

Erään sisäisen tarkastajan uratarina

"Näköalapaikka ja hyvin vastuullinen tehtävä, jossa täytyy hahmottaa laajoja kokonaisuuksia, pitää huolta riippumattomuudesta ja objektiivisuudesta sekä kommunikoida sujuvasti kaikilla organisaatiotasolla."

Tähän tapaan eräiden suomalaisten pörssiyhtiöiden tarkastusvaliokuntien puheenjohtajat ja jäsenet kuvailivat sisäisen tarkastuksen olemusta keväällä 2017, kun haastattelimme heitä Aalto-yliopiston maisteriopiskelijoista koostuvan ryhmämme toimesta. Sisäinen tarkastus ei ollut minulle erityisen tuttua vielä silloin, mutta hallitusammattilaisten kanssa käydyistä keskusteluista välittynyt arvostus sekä tehtävän monipuolisuus ja haastavuus herättivät vahvasti uteliaisuuteni.

Olin työskennellyt vuodesta 2011 lähtien johdon konsultoinnin parissa pienemmissä asiantuntija- ja sijoituspalveluorganisaatioissa ilmastopolitiikkaan, ympäristövastuuseen, energiemarkkinoihin ja riskienhallintaan liittyvissä tehtävissä. Näiden vuosien aikana Finanssivalvonnan valvomissa sijoituspalveluyhtiöissä toimiessani riskienhallinta, compliance-asiat ja tarkastelun kohteena oleminen tulivat tutuiksi, vaikka pääsääntöisesti edustinkin ensimmäistä puolustuslinjaa. Sisälläni majoillut sisäinen tarkastaja jo kyllä tuolloinkin suuresti nautti compliance-prosessien kehittämiseen liittyvistä tehtävistä, kuten myös vapaa-ajalla vantaalaisen partiolippukunnan toiminnantarkastajan pestistä, jossa esimerkiksi virkaintoisuudessamme saatoimme syynätä lippukunnan hallitusta siitä, oliko kokouseväiden määrä pysynyt kohtuudessa.

Koulutukseltani olen alun perin maatalous- ja metsätieteiden maisteri Helsingin yliopistosta, jossa opiskelin metsäekonomiaa ja ympäristöekonomiaa keskellä Viikin vehmaita niittyjä. Olin nauttinut työstäni energiasektorin konsultoinnin ja riskienhallinnan parissa, mutta alitajuntaani oli kutkutelut usean vuoden ajan myös opinto-oikeus Aalto-yliopiston laskentatoimen maisterin tutkinnosta, jonka päätin urakoida loppuun työn ohessa. Viimeisenä tutkintoon kuuluvana kurssina keväällä 2017 osallistuin Capstone-projektikurssille, jossa – nyt varmasti voi sanoa onnekkaiden – sattumien kautta ryhmämme sai yhteistyökumppaniksi Sisäiset tarkastajat ry:n ja tehtävän selvittää, millä tavoin sisäinen tarkastus voisi entistä paremmin palvella hallitusten tarkastusvaliokuntia. Standardien ihmettely vaihtui nopeasti innostukseksi, kun pääsimme haastattelemaan 12 tarkastusvaliokunnan puheenjohtajaa ja jäsentä sekä esittelemään projektimme lopputuloksia IIA:n kuukausikokouksessa keväällä 2017.

Olin jo jonkin aikaa edellisessä työssäni pohdiskellut mahdollisia uusia urasuuntia ja IIA:lle tehty projekti toimi henkilökohtaisena onnenpotkuna ja sysäyksenä kohti nykyhetkeä. Projektin jälkeen olin vakuuttunut siitä, että minusta tulee sisäinen tarkastaja! Ryhdyin suunnitelmallisesti selvittämään vaihtoehtoja sille, miten hommaan päästään. Käänteä urapolulla siirtyikin suunnitteluvaiheesta toteutukseen alkuvuonna 2018, kun aloitin KPMG:llä sisäisen tarkastuksen ja riskienhallinnan asiantuntijana. Vauhdituksena sisäisen tarkastuksen saloihin perehtymiseen suoritin vuonna 2018 CIA-tentit, mikä tuki mukavasti uusiin tehtäviin sukeltamista.

Kuluneet pari vuotta ovat menneet todella vauhdikkaasti, enkä ole katunut hetkeäkään valintaani. Olen päässyt toteuttamaan todella laajalla skaalalla erilaisia projekteja eri toimialoilla ja erittäin moneen aihealueeseen liittyen, mikä on taannut sen, ettei tylsyyden hetkiä ole päässyt syntymään. IIA:n seminaaritoimikunnan jäsenenä on ollut myös todella hauskaa päästä tutustumaan yhdistyksen toimintaan ja ideoimaan seminaareja hyvässä porukassa.

Kokemukseni perusteella sisäinen tarkastus on kaikkea sitä, miten tarkastusvaliokunnat sitä meille vuonna 2017 kuvailivat. Uusia sivuloikkia urapolulla ei ole tullut edes mieleen pohtia, koska nykyinen työ tuntuu mielenkiintoisuudessaan usein harrastukselta, jonka ääreltä ei aina malttaisi kotiinkaan lähteä. Hyppäys hiukan erilaisen konsultoinnin parista tarkastukseen ei lopulta ollut mahdottoman suuri ja toisaalta kovasti kaipaamaani vaihtelua sekä monipuolisuutta todella nyt löytyy. Uusien (työ)suhteiden kohdalla usein puhutaan alkuhuumasta, jonka ilmeisesti jossain vaiheessa pitäisi haihtua. Sisäisen tarkastajan homman osalta tällaisesta ei kuitenkaan vielä parin vuoden jälkeenkään näy merkkejä, joten valinta taisi osua nappiin.

Mahtavaa kuulua joukkoonne, arvon kollegat!

Suvi Viljaranta
Manager, KPMG